

Навіны

РАДАЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

нумар 10

кастрычнік 1999 г.

Свабоду патрыётам Бацькаўшчыны!

Рэдакцыя "Навінаў Радаў БНФ "Адраджэньне" зьвяртаецца да ўсіх сваіх чытачоў з заклікам дапамагчы патрыётам Бацькаўшчыны Валабуеву Андрэю, Глебу Догілю, Мікалаю Статкевічу, Герману Сушкевічу, Валерыю Шчукіну, якія былі затрыманыя падчас "Маршу Свабоды" 17 кастрычніка 1999 года. Супраць кожнага зь іх узбуджана крымінальная справа, і яны ўтрымліваюцца пад вартай на Валадарцы. Мы патрабуем:

- спыніць крымінальны перасьлед супраць *Валабуева, Догіля, Статкевіча, Сушкевіча, Шчукіна;*
- вызваліць іх з-за кратаў;
- студэнтаў *Валабуева Андрэя, Догіля Глеба й Германа Сушкевіча ўзнавіць па іх месцы навучаньня.*

Кожны ваш ліст у рэдакцыю газеты, замежнае прадстаўніцтва ці іншую арганізацыю, кожны ваш подпіс, сабраны пад патрабаваньнем пра іх вызваленьне, кожны арганізаваны вамі пікет у іх падтрымку з'явіцца тымі кроплямі, якія калі не падточаць муры дыктатуры, то па меншай меры дадуць маральную падтрымку зьняволеным.

Беларускія ўлады супраць Маршу Свабоды

МАРШ СВАБОДЫ, які абыўся ў Менску 17 кастрычніка, стаў самай масавай акцыяй беларускіх дэмакратычных сілаў апошніх гадоў. У мітынг у дэманстрацыі пратэсту прынялі ўдзел каля 20 тысячаў чалавек.

Улады зрабілі ўсё, каб арганізатарам не ўдалося сабраць у гэты дзень абвешчаныя раней 100 тысячаў чалавек. 17 кастрычніка ва ўсіх раёнах Менску адбываліся гандлёвыя кірмашы і распродажы. Бясplatна працавалі атракцыёны ў парках і амаль усе кінатэатры Менску. У дадатак да гэтага раптам "на рэпарацыю" закрыліся адразу некалькі мастоў і эстакадаў, па якіх праходзілі маршруты грамадзкага транспарту са "спальных" раёнаў у цэнтар.

Нягледзячы на гэта, на плошчы Якуба Коласа з 12 да 13 гадзінаў сабралася каля 7 тысячаў чалавек. Натуральна, што такая колькасць народу не зьмясьцілася на тра-

туарах, і ў выніку калёна перагарадзіла праспэкт Скарыны.

Праз праспэкт і вуліцу Сурганава ўдзельнікі **МАРШУ СВАБОДЫ** дайшлі да плошчы Бангалор. Там іх чакаў кароткі мітынг арганізатараў акцыі й міні-канцэрт. Пасьля непрацяглых прамоваў **МАРШ** працягнуўся. Былі разгарнутыя два вялізныя сьцягі – бел-чырвона-белы й сьцяг Эўразьвязу. Трыццацімэтровыя палотнішчы ўзначалілі й замкнулі калёну, якая ў поўнай адпаведнасьці з Канстытуцыяй (грамадзяне Рэспублікі Беларусь маюць права на свабоду мітынгаў, шэсьцяў і дэманстрацыяў) пайшла ў цэнтар гораду.

Праз вуліцы Багдановіча, Варвашэні, Казлова й Першамайскую дэманстранты паспрабавалі прайсьці ў цэнтар Менску. Калёна паступова павялічвалася ў памерах да 20 тысячаў чалавек.

заканчэньне на стар. 8

Алесь Бяляцкі:

“Умова нармальнага развіцця любой палітычнай сыстэмы - яе адкрытасць”

Кар.: Што, на Ваш погляд, адбылося 25 верасня: зьезд Партыі БНФ ці новай палітычнай структуры?

Утварылася новая арганізацыя са сваім статутам, праграмай і назвай. Бо з тых дэлегатаў зьезду БНФ “Адраджэньне”, якія прымалі ўдзел у яго першай сэсіі, на папярэдніх падліках, на сходзе 25 верасня было ня больш за 90 сяброў Партыі БНФ. Астатнія былі вылучаныя зь ліку прыхільнікаў Пазьняка. Такім чынам, Статут Партыі БНФ быў парушаны.

На мой погляд ўсё, што зараз робяць Пазьняк і яго паплечнікі ў Беларусі, мае пад сабой толькі адну мэту: вырваць з Фронту як мага больш людзей пад сваю палітычную структуру, пакуль большасць не разабралася, што адбываецца на самой справе. Бо ім кажуць, што пры стварэньні фактычна новай партыі сам Фронт захоўваецца ў былым выглядзе. Але ж гэта падман.

Значная частка фронтаўцаў не змагла дагэтуль разабрацца, што адбываецца на самой справе. Я размаўляў зь некаторымі з тых, хто быў удзельнікам гэтага сходу. Значная частка дэлегатаў гэтага новага палітычнага ўтварэньня не напісала заяваў аб уступленьні ў Кансэрватыўна-хрысьціянскую партыю, нягледзячы на тое, што яны зьяўляліся дэлегатамі ўстаноўчага зьезду. Мяне асабіста ўразіў той факт, што з таго аргкамітэту, які ў свой час утвараў БНФ, у кіраўніцтве новай партыі застаўся толькі Зянон Пазьняк. Такім чынам, за дзесяць год існаваньня БНФ усе ўтваральнікі Фронту разышліся з палітычным курсам Зянона Пазьняка.

Кар.: Як складваюцца адносіны паміж тымі, хто застаецца ў Партыі БНФ, і кіраўніцтвам новай партыі?

Насыражвае той факт, што нягледзячы на лезунгі аб “мірным суіснаваньні” дзвюх палітычных групак ў БНФ, на самой справе кіраўніцтва новай партыі робіць зусім іншае. Выкарыстоўваецца звычайная мана, тыя людзі, якія застаюцца вернымі Статуту, абліваюцца брудам. Такім чынам,

На пытаньні рэдакцыі адказвае сябра Сойму БНФ, старшыня праваабарончага цэнтру “Вясна-96” **Алесь Бяляцкі.**

тое, што як быццам было стратэгічным накірункам З. Пазьняка: “Дзьве партыі ў адным руху”, на самой справе не выконваецца. Калі раней ў любым іншадумцы па-за межамі Фронту Пазьняк і яго прыхільнікі бачылі ворага, то зараз гэтая нецярпімасць пераводзіцца на ўсіх фронтаўцаў, хто думае інакш. Я ў свой час выступаў супраць такога падыходу, таму што гісторыя паказвае: калі спачатку “зьядаюць” усіх, хто знаходзіцца вакол, потым пачынаюць “есьці” адзін аднаго.

Гэта сыстэма паводзінаў моцна цэнтралізаванай і таталірызаванай структуры, структуры, якая замкнёная сама ў сабе. Бо адной з умоваў нармальнага развіцця любой палітычнай сыстэмы павінна зьяўляцца яе адкрытасць. Калі гэтага няма, то сыстэма пераўтвараецца ў таталітарную. Мне асабліва шкада, што сярод тых, хто зараз вядзе да расколу ў Фронце, ёсьць людзі, якія шмат чаго добрага зрабілі дзеля Беларусі. Яны малі б яшчэ зрабіць шмат чаго, але ў таталітарнай палітычнай структуры яны не прынясуць той карысьці, якую маглі б прынесці ў адкрытай і дэмакратычнай.

Кар.: Другая сэсія зьезду БНФ “Адраджэньне” павінна адбыцца 30-31 кастрычніка. Ці будзе гэтая сэсія спрыяць узмацненьню Фронту, ці наадварот, прывядзе да канчатковага расколу?

Я думаю, што актыўнасьць нашых апанэнтаў па разбурэньні БНФ будзе працягвацца. Таму наша галоўная задача — не дапусьціць гэтага разбурэньня, трымаючыся статутных палажэньняў. На сёньняшні дзень у нас ёсьць усе магчымасьці правесьці гэты зьезд адпаведна з Статутом. Мне здаецца, што другая сэсія зьезду адкрые вочы яшчэ большай колькасьці дэлегатаў на тое, што ў нас адбываецца. Чым бы ні скончыўся гэты зьезд, я абсалютна аптымістычна гляджу на будучыню БНФ як арганізацыі. На мой погляд, у Фронце дастаткова людзей, якія пытаньні незалежнасьці, дэмакратыі, нацыянальнае пытаньне не спрабуюць адарваць адзін ад аднаго, а ўспрымаюць іх разам. Мне здаецца, што менавіта гэтыя людзі здолеюць захаваць Фронт і пераўтварыць яго ў сапраўдную дэмакратычную арганізацыю беларускага Адраджэньня.

Дакумэнты

Ухвала Маршу Свабоды

Мы, тысячы грамадзян Беларусі, хочам дабра нашай краіне і яе народу. Мы прайшлі Маршам Свабоды, каб засьведчыць перад нашым народам і ўсім сьветам:

- Рэжым Лукашэвікі, які страціў права на законную ўладу 21 ліпеня 1999 г., завеў краіну ў эканамічны тупік і давеў народ да галечы.
- Ён знішчае нашыя чалавечыя правы на годнае жыцьцё, на свабоду, на дабрабыт.
- Ён баіцца праўды і таму нішчыць незалежныя газеты, перасьледуе палітычных партыі і знішчае ня згодных з ім людзей.

Урэшце, ён зрабіў замах на самае сьвятое для любога народа – на незалежную будучы-

ню нашай краіны. Беларусаў зноў хочучь зацягнуць у чужую злачынную імперыю і ў чужыя войны.

Мы патрабуем:

- Неадкладна спыніць спробы прадаць нашу незалежнасьць пад выглядам “інтэграцыі” з Расеяй.
- Неадкладна вызваліць палітычных вязьняў, спыніць палітычныя рэпрэсіі, сказаць праўду пра зніклых апанэнтаў рэжыму.
- Неадкладна адмяніць забароны на выхад незалежных газэт, забяспечыць дэмакратычным палітычным сілам доступ да дзяржаўнага тэлебачаньня і радыё.

Выкананьне гэтых патрабаваньняў дасьць

падставу для мірных перамоваў аб пераходзе ад дыктатуры да дэмакратыі. Мы лічым, што перамовы – найлепшае выйсьце з палітычнага і эканамічнага тупіку, куды загнаў рэжым нашу Беларусь. Калі ж улады ня выканаюць нашых патрабаваньняў, мы пачнем рыхтаваць бесьперапынныя акцыі пратэсту і будзем бараніць незалежнасьць і свабоду ўсімі даступнымі сродкамі.

Далоў дыктатуру!

Жыве Беларусь!

Вас затрымана міліцыя*

У СМІ зьяўляецца багатата матар'ялаў пра неправамоцныя дзеянні супрацоўнікаў праваахоўных органаў адносна грамадзянаў, якія зрабілі супрацьпраўныя дзеянні; таксама існуе частка грамадзянаў, якія затрымліваліся праваахоўнымі органамі памылкова ці выпадкова. Кожнага чалавека ў такой няпростай сытуацыі хвалюе адно – якія ў яго правы як грамадзяніна і як ён можа сябе абараніць.

У большыні выпадкаў праваахоўныя органы затрымліваюць грамадзянаў за адміністрацыйныя правапарушэнні. Кодэкс пра адміністрацыйныя правапарушэнні дакладна рэгламентуе парадак затрымання грамадзянаў за зробленыя адміністрацыйныя правапарушэнні.

Асноўным уладным органам, які часцей за ўсё ажыццяўляе адміністрацыйнае затрыманне, зьяўляецца міліцыя. Згодна з арт. 241 КаАП РБ, органы нутраных справаў (міліцыя) маюць права ажыццяўляць затрыманне ў наступных выпадках:

- пры дробным хуліганстве (арт. 156 КаАП РБ), злосным непадпарадкаванні законнаму распараджэнню ці патрабаванню супрацоўніка міліцыі, народнага дружныніка, а таксама вайскоўца (арт. 166 КаАП РБ);
- пры парушэнні парадку арганізацыі, правядзення сходаў, мітынгаў, вулічных шэсцяў і дэманстрацыяў (арт. 167-1 КаАП РБ);
- пры незаконных апэрацыях з замежнай валютай і плацёжнымі дакумэнтамі (арт. 151-1 КаАП РБ);
- пры незаконным продажы тавараў ці іншых прадметаў (арт. арт. 144, 145-148 КаАП РБ);
- пры расьпіванні спіртных напояў у грамадзкіх месцах ці зьяўленьні ў грамадзкіх месцах у нецвярозым выглядзе, які абражае чалавечую годнасьць і грамадскую мараль (ст. 159 КаАП РБ);
- пры парушэнні правілаў дарожнага руху (арт. арт. 112, 113, 113-1, 114, 115-123 КаАП РБ);
- у іншых выпадках, беспасярэдне прадугледжаных заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Пры адміністрацыйным затрыманні, згодна з арт. 240 КаАП РБ, складаецца пратакол, у якім указваюцца: дата й месца ягонага складання; пасада, прозьвішча, імя, імя па бацьку асобы, якая склала пратакол; звесткі пра асобу затрыманага; час, месца й абгрунтаваньні. Пратакол можа складацца службовай асобай беспасярэдне на месцы правапарушэння альбо ў міліцыі ці іншым службовым памяшканні, куды дастаўляецца затрыманьні.

Пры складанні пратаколу пра адміністрацыйнае правапарушэнне службовая асоба абавязана растлумачыць правы і абавязкі асобы, якую прыцягваюць да адміністрацыйнай адказнасьці. Згодна з арт. 247 КаАП правапарушальнік мае права:

- наёмніца з матар'яламі справы;
- даваць тлумачэнні;
- прадстаўляць доказы;
- заяўляць хадаўніцтвы;
- пры разглядзе справы карыстацца юрыдычнай дапамогай адваката;

- выступаць на роднай мове і карыстацца паслугамі перакладніка, калі не валодае мовай, на якой ідзе справаводзтва;
- абскарджваць пастанаўленьне па справе.

Згодна з гэтым артыкулам, грамадзянін можа запрасіць для абароны сваіх інтарэсаў толькі адваката. Аднак арт. 62 Канстытуцыі РБ прадугледжвае, што кожны чалавек мае права на юрыдычную дапамогу для ажыццяўленьня ці абароны правоў і свабоды, карыстацца паслугамі ня толькі адваката, але і іншых сваіх прадстаўнікоў: дзяржаўных органаў, грамадзкіх арганізацыяў, органаў мясцовага кіравання грамадзянамі.

Пасьля складання пратаколу службовая асоба павінна азнаёміць затрыманага з гэтым дакумэнтам, а таксама з іншымі матар'яламі, датычнымі затрыманню правапарушальніка. Пратакол падпісваецца службовай асобай, што яго склала, і затрыманым. Апошні можа адмовіцца ад падпісаньня пратаколу і ўказаць прычыны адмовы, зрабіўшы запіс у гэтым пратаколе. Калі ж затрыманы не жадае падпісваць пратакол і рабіць запісы ў ім, то службовая асоба ў прысутнасьці двух панятых агалошвае пратакол, і яны робяць запіс, што затрыманы адмовіўся падпісваць пратакол.

Правапарушальнік мае права патрабаваць ад службовай асобы, каб яна адразу ж паведаміла пра факт ягонага затрыманьня і месца знаходжаньня (затрыманьня) ягоным сваякам, адміністрацыі па месцы працы ці навучаньня. Аднак супрацоўнік міліцыі, кіруючыся Законам «Аб міліцыі», незалежна ад таго, ці ёсьць такая просьба затрыманага ці не, абавязаны адразу ж паведаміць сваякам затрыманай асобы.

Пры затрыманні супрацоўнікамі міліцыі можа праводзіцца асабовы догляд затрыманага і догляд ягоных рэчаў. Як асабовы догляд, так і догляд рэчаў затрыманага павінен праводзіцца службовай асобай, упаўнаважанай на такія дзеянні, у прысутнасьці двух панятых. Пра асабовы догляд і догляд рэчаў складаецца пратакол альбо робіцца адпаведны запіс у пратаколе пра адміністрацыйнае правапарушэнне ці ў пратаколе пра адміністрацыйнае затрыманне. Пры гэтым затрымліваным асобам варта звяртаць увагу на ўключэньне ў пратакол дакладных апісаньняў (колэр, даўжыня, форма, прадпрыемства-вытворца, асабістыя прыметы рэчы) усіх забраных ў іх рэчаў, прадметаў і дакумэнтаў.

Асобы, якія здзейснілі парушэнне парадку арганізацыі і правядзення сходаў, мітынгаў, вулічных шэсцяў і дэманстрацыяў, могуць быць затрыманьня на больш доўгі тэрмін, а менавіта: да разгляду справы судзьдзём ці начальнікам (намесьнікам начальніка) органа нутраных справаў. З улікам выхадных дзён час адміністрацыйнага затрыманьня можа расьцягвацца на некалькі дзён. Ва ўсіх астатніх выпадках адміністрацыйнае затрыманьне можа доўжыцца ня болей за тры гадзіны і пачынае адлічвацца з моманту дастаўленьня затрыманага ў міліцыю. Адміністрацыйнае затрыманьне, асабовы догляд, догляд рэчаў і забіраньне рэчаў і дакумэнтаў могуць быць абскарджаныя зацікаўленай асобай у вышэйшы орган ці пракуратуру.

Службовая асоба (орган) ці суд пры разглядзе справы пра адміністрацыйнае правапарушэнне абавязаныя высветліць:

- ці было здзейснена адміністрацыйнае правапарушэнне;
- ці вінаватая гэтая асоба ў ягоным здзяйсненьні;
- ці падлягае яна адміністрацыйнай адказнасьці;
- ці ёсьць абставіны, што зьмякчаюць ці абцяжарваюць адказнасьць;
- ці нанесена маёмасная шкода;
- высветліць іншыя абставіны, якія маюць значэньне для правільнага вырашэньня справы.

Пасьля таго, як орган (службовая асоба) ці суд разгледзіць справу пра адміністрацыйнае правапарушэнне, ён выносіць пастанову пра наладжэньне адміністрацыйнага спагнаньня ці пра спыненне справы. Копія пастановы на працягу трох дзён уручаецца ці высылаецца асобе, адносна якой яна была вынесена.

Пастанова па справе аб адміністрацыйным правапарушэнні можа быць абскарджаная асобай, адносна якой яна была вынесена, а таксама ахвярай. Так, пастанаўленьне службовай асобы пра наладжэньне адміністрацыйнага спагнаньня абскарджваецца ў вышэйшы орган ці ў раённы (грамадзкі) суд, рашэньне якога зьяўляецца канчатковым і абскарджаньню не падлягае. Гэта значыць, што пастанова суда аб наладжэньні адміністрацыйнага спагнаньня падлягае выкананню з моманту яго вынясення. Аднак асоба, прыцягнутая судом да адміністрацыйнага спагнаньня, мае права звярнуцца са скаргай у вышэйшы суд ці пракуратуру для праверкі законнасьці і абгрунтаваньня вынесенай пастановы.

Орган (службовая асоба) пры разглядзе скаргі ці пратэсту пракурора на пастанову аб адміністрацыйным спагнаньні прымае адно з наступных рашэньняў:

- Пакідае пастанову бязь зьменаў, а скаргу ці пратэст — без задавальненьня.
- Адмяняе пастанову і накіроўвае справу на новы разгляд.
- Зьмяняе від і меру спагнаньня ў такіх межах, каб спагнаньне не было ўзмоцненае.

Адміністрацыйнае спагнаньне можа быць накладзенае не пазьней за два месяцы з дня здзяйсненьня правапарушэння.

Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь гарантуе кожнаму грамадзяніну свабоду, недатыкальнасьць і годнасьць асобы. Любыя абмежаваньні гэтых свабоды мажлівыя ў выпадку і ў парадку, вызначаных законам (арт. 25). Канстытуцыя ня можа дэталёва апісваць абставіны, пры якіх можна абмежаваць чалавека ў ягонай асабістай свабодзе, бо для гэтага існуюць законы, якія маюць гэтыя нормы права, выкладзеныя ў адпаведнасьці з Канстытуцыяй.

Алесь Гаўрылюк

* Друкуецца паводле газэты "Гражданин и закон" №1/1999

Старшыня Партыі БНФ аб неправамоцных дзеяньнях у Партыі БНФ

26-га верасьня гэтага году ў адпаведнасьці з рашэньнем Сойму Партыі БНФ ад 19 чэрвеня адбыўся 4-ы Зьезд Партыі БНФ. 4-ы Зьезд Партыі БНФ сабраўся згодна квоты дэлегатаў, выбраных у ліпені гэтага году, і прайшоў пры неабходным кворуме. Зьезд прыняў агульную і бліжэйшую Праграму Партыі і зрабіў папраўкі ў Статут, у прыватнасьці ўдакладніў поўную назву Партыі як: «Кансэрватыўна-Хрысьціянская Партыя – Беларускі Народны Фронт». Кароткая і штотдзённая рабочая назва застаецца ранейшай: «Партыя БНФ». Новая абрэвіатура ня ўводзіцца.

Зьезд падкрэсьліў, што ўмацоўваецца палітычная арганізацыя Партыі, што яна зьяўляецца ня толькі часткай, але й палітычнай асновай БНФ, аб чым адзначана ў Статуте.

4-ы Зьезд Партыі і арганізацыйна-палітычнае ўмацаваньне Партыі ёсьць важная і добрая падзея ў беларускім адраджэньцкім руху. Цяпер ёсьць выхад з дрэннага становішча ў Фронце. Партыя можа і павінна стаць тым арганізацыйным грунтам, вакол якога згуртуюцца ўсе адраджэньцкія сілы БНФ. Гэта ёсьць шлях да новага адзінства Фронту.

Пасьпяховы Зьезд Партыі БНФ быў, аднак, ізгатыўна ўспрыняты маімі былымі намесьнікамі і некаторымі абласнымі кіраўнікамі ў Партыі, якія праігнаравалі 4-ы Зьезд Партыі БНФ.

3-га кастрычніка яны сабралі частку сяброў былога Сойму Партыі і аб'явілі, што 4-ы Зьезд Партыі БНФ ня быў зьездам Партыі БНФ, а зьездам іншай партыі. У сувязі з гэ-

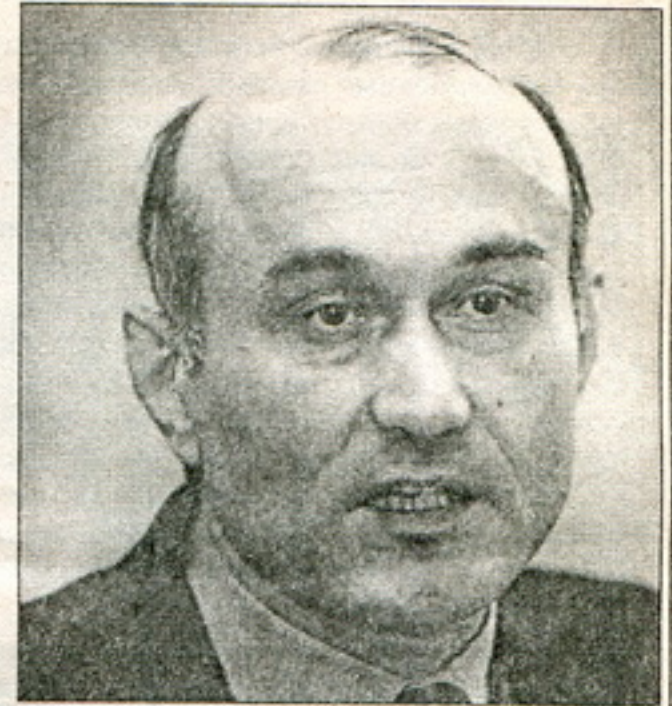
тым прызначылі новы зьезд Партыі БНФ з новым і паўторным вылучэньнем дэлегатаў. Пры гэтым пастанавілі выдзеліць так званыя дадатковыя квоты дэлегатаў (дарэчы ня сябраў Партыі) ад дэпутатаў Вярхоўнага Савету, ад сяброў Цэнявога Кабінэту Фронту і дзесяць дэлегатаў на разгляд аргкамітэту. Пры гэтым стварылі сваю Управу Партыі і прызначылі камісію з васьмі асобаў для прадстаўленьня сваёй пазыцыі ў судзе, куды (за выключэньнем некалькіх чалавек) увайшла амаль уся «прагматычная» група ў Фронце. (Яны плянуюць яшчэ й судзіцца).

Вось змест дзейнасьці, сьведчаньне якой яны разаслалі ў паперах па ўсіх структурах БНФ.

У сувязі з гэтым заяўляю:

1. Сойм Партыі БНФ згодна Статута (першаснага, і папраўленага) склікае старшыню Партыі. Ні я, ні па маім даручэньні в.а. старшыні сп. Ю. Беленькі не склікалі Сойму і не былі праінфармаваныя пра намеры гэтых сяброў Партыі. Іхныя дзеянні пасьпешныя, неабдуманія, прадыктаваныя, хутчэй, антаганістычнымі пачуцьцямі і эмацыйным стаўленьнем, чым палітычнай мэтазгоднасьцю. Тут ня бачна разумнага беларускага інтарэсу.

2. Заклікаю сяброў Партыі, што па розных прычынах не змаглі прыняць удзел 4-м Зьездзе Партыі БНФ, не падтрымліваць контрзезд Партыі, а ўключыцца ў фронтовае партыйнае будаўніцтва. Ёсьць шлях, адкрыта дарога да палітычнага згуртаваньня адраджэньцкіх сілаў вакол Партыі і захаваньня адз-

інага шматаблічнага, але не самазнішчальнага, не кантравэрсійнага Фронту. Нельга драбіць Партыю БНФ па амбіцыях, нельга плянаваць скандалы і судовыя разьбіральніцтвы, нельга ганьбіць самых сябе.

Упэўнены, што не ад ініцыятараў апазыцыйных дзеяньняў, а ад сяброў Партыі залежыць пасьпяховасьць і нармальны ўзровень у палітычнай арганізацыі Фронту.

*Зянон Пазняк,
Старшыня Партыі БНФ
і БНФ «Адраджэньне»*

*Сп. З.Пазняку
ЗША, Нью-Ёрк*

У адказ на Ваш ліст, які апублікаваны 9 кастрычніка 1999 года, мушу заявіць наступнае:

1. Чэрвеньскі Сойм Партыі БНФ не прымаў рашэньня аб правядзеньні 26 верасьня IV зьезду Партыі БНФ. Сход 26 верасьня, які Вы называеце зьездам, Вы склікалі аднаасобна, чым парушылі Статут Партыі БНФ. Пры гэтым Вы ведалі аб рашэньні верасьнёўскага Сойму Партыі БНФ аб скліканьні IV зьезду Партыі БНФ 30-31 кастрычніка 1999 г.

2. У сходзе 26 верасьня прыняло ўдзел ня болей за 80 дэлегатаў VI зьезду БНФ "Адраджэньне". Вашае сьцьверджаньне, што сход 26 верасьня зьбіраўся "згодна квоты дэлегатаў выбраных у ліпені гэтага году" не адпавядае рэчаіснасьці.

Так, Савецкі і Цэнтральны р-ны г. Менску (Рады якіх зьбіраюцца на сядзібе БНФ "Адраджэньне") рэпрэзэнтавалі на сходзе 6 чалавек, зь якіх у ліпені абраны быў толькі адзін. Гэтых новых 5 дэлегатаў партыйныя суполкі не абіралі. Пры гэтым я асабіста папярэджаў кіраўніка Цыянскай Рады сп. Ул.Юхо аб яго адказнасьці за фальсыфікацыю пратаколаў на дэлегатаў. Гэта ў Менску. У рэгіёнах сытуацыя яшчэ горшая. Усе лічбы, дадзеныя аб кворуме сходу 26 верасьня, хай застануцца на сумленьні мандатнай камісіі гэтага сходу й яе старшыні сп. Віктара Кароліка.

3. Як вядома, справаздача рэвізыйнай камісіі Партыі БНФ (у адпаведнасьці зь яе рашэньнем) рыхтуецца на IV зьезд Партыі БНФ 30-31 кастрычніка, нават гэтага было б дастаткова каб не лічыць сход 26 верасьня зьездам Партыі.

4. Сход 26 верасьня ня мог быць "пасьпяховым Зьездам Партыі БНФ" яшчэ па адной сумнай для ўсяго нацыянальна-вызвольнага руху прычыне. У Беларусі пануе антынародны, антыбеларускі рэжым А. Лукашэнка. І без згоды і падтрымкі гэтага рэжыму сп. сп. Беленькі, Папкоў, Крыварот, Чэхольскі, Буйвал ня здольныя былі б атрымаць памяшканьне ў цэнтры гораду ды наогул правесці гэты сход. Прыкра, што асьвечанае Вашым імём мерапрыемства ахоўвалі акупанты з сабакамі.

5. Вы цудоўна ведаеце, што Сойм Партыі БНФ мусіў рэагаваць на сход 26 верасьня. І Сойм 3 кастрычніка прыняў адпаведныя дакумэнты пры добрым кворуме (больш паловы ад сьпісаванага складу). Рашэньні былі калектыўныя і ўзважаныя і ніяк не давалі падстаў для такога арыгінальнага пераказвань-

*11 кастрычніка 1999 году
г. Менск*

ня, якое Вы сабе дазволілі. Усё, што Вамі напісана аб Сойме Партыі БНФ ад 3 кастрычніка, — фантазіі.

6. Сойму Партыі БНФ склікаў заўжды пасля V зьезду БНФ "Адраджэньне" і III зьезду Партыі БНФ в. а. Старшыні Партыі БНФ сп. Л. Баршчэўскі. Склікаў ён і кастрычніцкі Сойм. Як Вам вядома, менавіта з Вашай згоды сп. Л. Баршчэўскі рашэньнем Зьездаў Фронту і Партыі ў 1997 быў абраны в. а. Старшыні БНФ "Адраджэньне" і Партыі БНФ. Таму здымаць яго аднаасобна з гэтай пасады Вы ня маеце права. Патрэбна: 1) рашэньне Сойму; 2) немагчымасьць для сп. Л. Баршчэўскага выконваць свае абавязкі.

7. Вельмі сумна, што гэты ліст зьявіўся пасля атрыманьня Вамі звароту, падпісанага 34-ма Сябрамі Сойму БНФ "Адраджэньне", дзе было прапанавана выйсьце з той небясьпечнай сытуацыі, у якой апынуўся Фронт з Вашае ласкі. Замест адказу па сутнасьці Вашыя калегі па нацыянальна-вызвольным руху атрымалі чарговы адлуп.

8. Даводжу да Вашага ведама, што Управа БНФ "Адраджэньне" выконвала і будзе выконваць (згодна Статуту БНФ "Адраджэньне") усе рашэньні Сойму БНФ "Адраджэньне". Тое ж самае — з Управай Сойму Партыі БНФ.

*В.а. адказнага сакратара
Управы БНФ "Адраджэньне"
і Управы Сойму Партыі БНФ
В.Сіўчык*

"Шляхі супрацьстаяння анэксіі Беларусі з боку Расеі"

Соймавая канфэрэнцыя БНФ "Адраджэньне" ад 16 кастрычніка 1999 года "Шляхі супрацьстаяння анэксіі Беларусі з боку Расеі"

заяўляе, што беларускі народ ніколі не пагодзіцца зь любымі спробамі зьнішчэньня незалежнасьці беларускае дзяржавы, пад якімі б лёзунгамі "інтэграцыі" яно ні праводзілася.

Беларускі Народны Фронт "Адраджэньне" зробіць усё, што ў ягоных сілах, каб аб'яднаць грамадзтва ў супраціве паўзучай акупацыі.

Беларускі Народны Фронт і Партыя БНФ заклікаюць сябраў КХП, АГП, БСДГ, БСДП (НГ), іншых партый, грамадзкіх аб'яднаньняў і прафсаюзаў, арганізацый нацыянальных мяшчынаў, грамадзян Рэспублікі Беларусь зрабіць усё ад іх залежнае, каб разгарнуць агульнанацыянальную кампанію супраціву.

Канфэрэнцыя прапануе кіраўніцтву й структурам Беларускага Народнага Фронту:

1. Кіраўніцтву

- арганізацыя міжпартыйных сустрэч, прыняцьце агульных заяваў і праграм (адказныя Л. Баршчэўскі, Ю. Хадыка);
- арганізацыя нарады кіраўнікоў найбольш уплывовых грамадзкіх аб'яднаньняў (адказны В. Вячорка).

2. Управе

- абавязковае ўключэньне ў парадак дня пункта па рэалізацыі канкрэтных захадаў па абароне незалежнасьці (адказны В. Сіўчык);
- арганізаваць зварот раённых Радаў да мясцовага радыё і ТБ з заявамі аб жаданні выступіць у жывым эфіры па тэме "Абмеркаваньне праекту саюзнай дамовы" з абавязковай фіксацыяй фактаў адмовы;
- каардынацыя дзеяньняў Радаў і суполак (збор подпісаў на прадпрыемствах і ўстановах, сярод розных групаў насельніцтва, прыняцьце заяваў структураў Народнага Фронт, напісаньне асабістых лістоў, накіраваньне іх у прадстаўніцтва ААН і АБСЭ, у беларускую й расейскую незалежную й дзяржаўную прэсу (копія — ва Управу БНФ).

220050, г. Менск, вул. Кірава, 17, прадстаўніцтва ААН/ПРААН,

тэл. 2274876, 278149, факс 2260340

220116, г. Мінск, пр. Газэты "Правда", 11, прадстаўніцтва АБСЭ,

тэл. 2723497, 2723396, факс 2723498.

Инфармаваньне пра акцыі незалежную прэсу, радыё "Свабода", тэл. 2105905, 2277926

БелаПАН, тэл. 2327558, 2327548, 2325657 (адказныя: В. Сіўчык, А. Бяляцкі, В. Баранаў, М. Баўсюк, В. Раманішка, В. Шалухін, А. Фёдараў, кіраўнікі рэгіянальных раённых Радаў і суполак БНФ).

3. Камісіі па сувязях з рабочым рухам

- арганізаваць нараду кіраўнікоў прафсаюзаў (адказны В. Івашкевіч)
- арганізаваць нараду кіраўнікоў прадпрымальніцкіх прафсаюзаў (адказны В. Сіўчык)

4. Камісіі па міжнародных сувязях

- інфармаваць міжнародную супольнасьць аб чарговым этапе акупацыі (адказны А. Стральцоў)

5. Камісіі па прапагандзе

- распрацаваць праекты тэкстаў зваротаў, заяваў, лістоў, улёткаў (адказны Л. Баршчэўскі)

6. Грамадзянскаму (Ценявому) Кабінету БНФ "Адраджэньне"

- аналіз дамовы з пункту гледжаньня міждзяржаўных гаспадарчых дачыньняў (адказны І. Саверчанка)

7. Маладому Фронту

- арганізаваць нарады кіраўнікоў маладзёвых структураў, унясьне ў парадак дня Паседжаньня Цэнтральнае Рады гэтага пытаньня, арганізацыя акцыі моладзі (адказны П. Севярынец)

8. Кіраўнікам Фронту

- напісаць артыкулы (адказныя Л. Баршчэўскі, В. Вячорка)

9. Арганізаваць

- вулічныя мерапрыемствы да дня падпісаньня дамовы 25 лістапада (адказныя В. Вячорка, В. Сіўчык)

10. Рэдакцыіі "Навіны Радаў БНФ"

- падрыхтаваць матэрыялы для дапамогі дзейнасьці структурам БНФ у межах гэтае праграмы (адказны В. Івашкевіч)

Даведка

Па просьбах нашых чытачоў публікуем сьпіс сяброў Сойму БНФ «Адраджэньне», якія прысутнічалі на паседжаньні Сойму 3.10.99 г. і ўласнаручна падпісалі Зварот да Старшыні БНФ і іншыя дакумэнты кастрычніцкага Сойму.

1. Асіпцоў Алесь

2. Астроўскі Алесь

3. Баршчэўскі Лявон

4. Баўсюк Мікола

5. Бяляцкі Алесь

6. Вольскі Артур

7. Вячорка Вінецук

8. Германчук Ігар

9. Грыцкевіч Анатоль

10. Гусак Станіслаў

11. Заблоцкі Ўладзімер

12. Калубовіч Яўген

13. Кобаса Міраслаў

14. Костусеў Рыгор

15. Лобан Анатоль

16. Мальчык Сяргей

17. Масьлюкоў Тэльман

18. Мурашка Яўген

19. Нікітчанка Іван

20. Пагодзін Мікола

21. Пальчэўскі Юрась

22. Пачкаеў Мікола

23. Паўленка Сяргук

24. Пратасаў Мікола

25. Саверчанка Іван

26. Севярынец Павал

27. Сіўчык Вячаслаў

28. Скочка Яўген

29. Станкевіч Анатоль

30. Суднік Станіслаў

31. Сьвізуноў Вячаслаў

32. Трусаў Алег

33. Фёдараў Анатоль

34. Хадыка Юрась

Вішчыць ад радасьці з экрана
Сівой кабылы меншы брат,
Аналізуе апантана
Апошні ў БНФ расклад:

Ура! Нарэшце падзялілі
І падарвалі Фронт знутры,
Такую глыбу развалілі,
Удача, што ні гавары.

Пазьняк растраціў па замежы
Мінулы свой аўтарытэт,
І ад яго ўжо не залежыць
Нічога, гэта не сакрэт.

А маладыя... Што ж, ім трэба
Яшчэ дайсьці да тых вышынь:
Ім да Зянона, як да неба,
І год патрэбен не адзін.

Таму сьпісаць у архіў патрэбна
«Нацыянальных змагароў»,
Што так бяслаўна і ганебна
Распаліся, як штабэль дроў...

Ну што ж, хай цешыцца з экрана
Сівой кабылы меншы брат,
Але сьмяяцца ці ня рана,
Ці справядлівы ў вас расклад?

Фронт не распаўся і ніколі
Не разваліць яго нічым,
Бо Фронт — нам сьцежачка да волі,
Бо Фронт — нам зьнічка ўначы.

Мы зьменім сродкі, зьменім імя,
Мы зьменім тых, хто нас вядзе,
Але запэўню вас у адзіным:
Мы не падзенемся нідзе.

Мы, Фронт, — часьціначка народа,
Мы, Фронт, — крывіначка яго,
Мы, Фронт, — кавалачак свабоды
Для краю роднага свайго.

Мы не пакінем сваіх мараў,
І не бярэце нас на понт,
Заўсёды грознай божай карай
Вісець над вамі будзе Фронт.

Вы спаць і сьніць павінны, злыдні,
Што вам канец рыхтуе Фронт,
І хай ня сеньня, не на тыдні,
Хай цераз месяц, цераз год...

А покуль радуецца сказам,
Што развалілі нас з-за плеч.
Мы ёсьць, былі і будзем разам,
І будзем вам — як востры меч.

Станіслаў Суднік,
сябра Сойму БНФ

5.09.99г.

Беларусь і Сьвет

У выніку згубнай палітыкі акупацыйна-дыктатарскага рэжыму Беларусь апынулася па-за цывілізаваным сьветам, у поўнай палітычнай і эканамічнай ізаляцыі. Як мусяць быць арганізаваныя міжнародныя дачыненні нашай краіны і што неабходна зрабіць у гэтай сфэры, каб Беларусь на рубяжы XX - XXI стст. заняла годнае месца сярод супольнасці краін сьвету? Якія задачы неабходна вырашыць на ўзроўні міжнароднай палітыкі, каб наша краіна выйшла з тупіка, атрымала ад міжнароднага супрацоўніцтва моцныя стымулы для развіцця і росквіту гаспадаркі?

Галоўная мэта прапануемай намі міжнароднай палітыкі палягае ў межах чатырох катэгорый - «мір», «рынкі», «рэсурсы», «капітал». Мір і добрасуседзкія дачыненні з памежнымі краінамі — найважнейшая мэта міжнароднай палітыкі, бо ўзаемазнішчэнне - найвялікшае зло і непатрэбныя страты. Нашым прадпрыемствам і суб'ектам гаспадарання патрэбны новыя рынкі дзеля рэалізацыі гатовай прадукцыі і атрымання цвёрдай валюты на свае рахункі. Моцны прамыслова-тэхнічны патэнцыял краіны, дзеля паўнаўраўнаважанага функцыянавання, нягэменна мае патрэбу ў дадатковых сыравінных і энэргетычных рэсурсах. Фактычна ўсе прадпрыемствы і суб'екты гаспадарання - наяўныя працоўныя і інжэнерна-тэхнічныя рэсурсы - гатовыя і цалкам здатныя да эфектыўнага асваення значных капіталаўкладанняў, якія перавышаюць іх нутраныя запасы. Менавіта за кошт эфектыўнай міжнароднай палітыкі можна вырашыць шэраг стратэгічна важных задач развіцця нашай краіны.

Будаваць функцыянальна-плённую міжнародныя дачыненні апраўдана на падмурку, што ўключае тры нягэменныя складовыя.

Па-першае, мы вітаем і заахвочваем інтарэсы іншых дзяржаваў і прадпрыемстваў іншых краінаў да Беларусі, бо мы маем патрэбу ў таварах, тэхналогіях, інтэлектуальных і культурных набытках іншых краін і народаў. Адкрытасць - найлепшы шлях

да павелічэння нацыянальных багаццяў і дабрабыту грамадзянаў, узмацнення патэнцыялу краіны.

Па-другое, мы прызнаем і ўдзельнічаем у міжнародным падзеле працы, што дазволіць нашай краіне і нашаму народу:

а) *дасягаць найбольшых выгод пры мінімальних затратах,*

б) *эканомна і рацыянальна выкарыстоўваць прыродныя і матэрыяльныя рэсурсы,*

в) *выводзіць на ўнутраны і вонкавы рынкі тавары максымальна высокай якасці.*

Па-трэцяе, бяспрэчным для нас зьяўляецца абавязковае і бездакорнае выкананне міжнародных і міжрадавых дагавораў, пагадненняў, пратаколаў, мэмарандумаў, хартыяў і дэлярацыяў, падпісаных найвышэйшымі службовымі асобамі і ратыфікаванымі найвышэйшымі заканадаўчымі органамі, бо акурат такі падыход стварае атмасфэру даверу, пры-

мальны маральна-психалагічны клімат для ўсіх формаў супрацоўніцтва. Сярод міжнародных прававых актаў ключавое месца для нас займаюць «Хельсінкскія дамовы аб нязменнасці пасляваенных межаў у Эўропе».

Міжнародныя дачыненні на сучасным этапе гістарычнага развіцця мусяць развівацца ў наступных напрамках і сферах:

- узаемакарыснае ўзаемадзеянне суб'ектаў гаспадарання (дзяржаваў, прадпрыемстваў, грамадзкіх арганізацыяў), свабоднае перамяшчэнне капіталаў, тэхналогіяў, тавараў, працоўнай сілы;

- узаемавыгаднае супрацоўніцтва ва ўсіх без выключэння галінах вытворчасці і паслуг на ўсіх узроўнях;

- навуковы, культурны, інфармацыйны абмен паміж беларускім і іншымі народамі сьвету;

- развіццё турызму і народнай дыпляматыі.

Сёння прыярытэтамі міждзяржаўнага супрацоўніцтва для нас з'яўляюцца краіны-суседзі - Расея, Польша, Украіна, Літва, Латвія, а таксама Злучаныя Штаты Амэрыкі, Нямеччына, Ангельшчына, Швейцарыя, Чэхія, Кіпр, Італія, Аўстрыя. Жыццёва неабходная падрыхтоўка і падпісанне двухбаковых міждзяржаўных пагадненняў аб супрацоўніцтве. У канцэпцыі дачыненняў з Расеяй, Польшчай, Латвіяй, Літвой і Украінай вельмі важна прадугледзіць артыкулы аб развіцці беларускіх нацыянальных меншасцяў у гэтых краінах, узяўшы са свайго боку ў гэтым пытанні адпаведныя гарантыі. Разам з тым, абставіны прымушаюць неадкладна прыняць Канстытуцыйны Акт аб недалучэнні Рэспублікі Беларусь да постсавецкіх Усходніх палітычных і вайсковых саюзаў. Пры гэтым існуе патрэба ўдакладніць умовы размяшчэння расейскіх вайсковых базаў у Беларусі. На парадку дня - як найхутчэйшае ўзвядзенне сучаснай высокатэхналагічнай прапускной сістэмы на ўсходняй мяжы краіны.

Сярод міжнародных структур, арганізацый міжнароднага супрацоўніцтва, якіх сёння налічваецца больш за 2,5 тысячаў, першае месца займаюць 16 структураў ААН, інстытуты Эўрапейскага Саюзу, АБСЭ, НАТО, фінансавыя арганізацыі - МВФ, МБРР. Надзвычай важнае ўваходжанне ў МАП - Міжнародную арганізацыю працы і ФАО - харчовую і

сельскагаспадарчую арганізацыю, якая займаецца (збірае інфармацыю і вывучае) праблемамі харчавання, сельскай гаспадаркі, паляпшэння вытворчасці і збыту харчовых прадуктаў. Апраўданыя, бадай, любыя формы супрацоўніцтва - палітычныя і эканамічныя форумы, канфэрэнцыі, сёмінары, нарады, кансультацыі, перагаворы ды інш. Магчымае заснаванне структур з мэтай каардынавання і інфармацыйнага абмену. Варта дамагацца, каб шэраг аўтарытэтных міжнародных форумаў і арганізацый мелі цэнтральныя офісы ў Беларусі.

Галоўная задача на бліжэйшы перыяд - узмацненне інвэстыцый (прамых і партфельных) у гаспадарку Беларусі. Патрэбы нашай краіны ў капіталах у дзесяткі разоў перавышаюць уласныя рэсурсы. Фінансамі ў дастатковай колькасці валодаюць міжнародныя карпарацыі. Дзеля іх прыцягнення неабходна стварыць комплекс перадумоў, якія выканаюць ролю ключавых фактараў пераарыентацыі стратэгіі міжнародных карпарацый менавіта на Беларусь, паспрыяюць фінансавай экспансіі ў гаспадарку краіны. На якасны рост каэфіцыента інвэстыцыйнага даверу (ад 0 да 100 кропак) паўплывае адначаснае выкананне 10 умоваў:

- фармаванне ў грамадстве і ў асяроддзі палітычных групаў пазытыўнага стаўлення да замежных інвэстыцый;

- дзейнасць МЗС і адпаведных дзяржаўных агенцтваў па інспірацыі і арганізацыі мерапрыемстваў, дзеля падвышэння зацікаўлення ў інвэставанні ў Беларусь;

- мінімізаванне затрат агентаў на перамовы зь дзяржаўнай адміністрацыяй;

- прэферэнцыі ды ільготы для замежных інвэстараў - вызваленне ад падаткаў на прыбытак у індывідуальным парадку;

- накіраванасць палітычных эліт і ўраду на паслядоўнае рэфармаванне эканамічнай сістэмы;

- удасканаленне банкаўскай сістэмы;

- прававое рэгуляванне замежных інвэстыцый, гарантыі ўласнасці;

- празрыстыя умовы ўдзелу замежных суб'ектаў гаспадарання ў прыватызацыі дзяржпрадпрыемстваў;

- магчымасць поўнага трансферу прыбыткаў за мяжу;

- дастатковы ўзровень тэхніка-эканамічнай інфраструктуры і падрыхтаванасць нацыянальных менеджэрскіх кадраў.

Належыць тэрмінова адмяніць пастанову Саўміна № 29 (ад 22 ліпеня 1997 г.) «Аб парадку адкрыцця і дзейнасці ў РБ прадстаўніцтваў замежных фірм і арганізацый» і ўвесці спрощаныя умовы атрымання ліцэнзій і дазvolaў, каб у найбліжэйшы час павялічыць колькасць прадстаўніцтваў замежных фірмаў і арганізацый на парадак: з 580 да 6000.

Другая найважнейшая задача міжнароднай палітыкі - стварыць максымальна спрыяльныя умовы для транзіту (трубаправоднага, чыгуначнага, паветранага, аўтамабільнага, камунікацыйнага) па восях: Усход Захад, Поўнач Поўдзень. Апраўдана зніжэнне тарыфаў і пошлін, спрашчэнне прапускнога рэжыму, развіццё сэрвісу, што прывядзе да рэзкага ўзрастання транзітных плыняў і, урэшце, рэзка павялічыць аб'ёмы фінансавых паступленняў у бюджэт.

Ва ўмовах посткаляніяльнага перыяду, які перажывае Беларусь, прадстаўнікам міжнароднай супольнасці, у тым ліку і Расеі, найбольш перспектыўна наладжваць супрацоўніцтва менавіта з нацыянальна арыентаванымі палітыкамі і арганізацыямі. Што да палітычнай і гаспадарчай Расеі, то ёй гэтаксама мэтазгодна мець справу ня з рэшткамі сваіх каляніяльных структур, не падтрымліваць уласныя састарэлыя сістэмы ў Беларусі, выкарыстанне якіх суправаджаецца значнымі фінансавымі стратамі і канфліктамі, а пачынаць рэалізоўваць цывілізаваныя прынцыпы міжнароднага супрацоўніцтва, што прыносяць плён абодвум бакам. Знішчэнне беларусаў як нацыі ўжо немагчымае: тэндэнцыя самаідэнтыфікацыі і саматоеснасці беларусаў імкліва павялічваецца, з кожным годам і месяцам мацуецца воля народа да ўласнай дзяржаватворчасці, аб чым сьведчыць статыстыка. У «вайне сьведчыць статыстыка» нацыянальныя сілы выйграюць і ўсё больш набіраюць вагі.

*Іван Саверчанка,
каардынатар Ценевага
(Грамадзкага) Кабінету БНФ*

Прэс-рэпіз Маладога Фронту

17-га кастрычніка у Менску адбыўся Марш Свабоды, падчас якога было арыштавана звыш 200 чалавек. Палову дэманстрантаў і большую частку затрыманых складалі менскія студэнты і школьнікі, актывісты апазыцыйных маладзёвых арганізацыяў, маладыя людзі ва ўзросце 14-30 гадоў. Затрымліваючы іх, супрацоўнікі карных органаў ўжывалі грубую фізычную сілу, у тым ліку да дзяўчат і непаўналетніх. Студэнтку БДЭУ, сябру Управы МФ Наталью Маковік затрымалі пасля заканчэння акцыі невядомыя ў цывільным. Яе даставілі ў Савецкі РАУС, дзе зьневажалі ейную годнасць. Суд, які адбыўся 21-га кастрычніка, прысудзіў Наталлі штраф 35000000 руб. Перавозячы на Акрэсьціна, АМАПаўцы кідалі затрыманых тварам на падлогу аўтобуса, пры гэтым ходзячы па сьпінах і зьбіваючы дубінкамі й нагамі.

Былі спробы затрымаць заяўнікаў Маршу Свабоды ад МФ: намесьнікаў старшыні Андрэя Пятрова і Аляксея Чарняева, сябра Управы Валзіма Канапацкага. Яўгена Афіягеля, аднаго з заяўнікаў, 19-га кастрычніка затрымалі дома позна ўвечары, суткі кідалі па РАУСах, засудзілі на 15 сутак, нягледзячы на тое, што ён не прысутнічаў на Маршы Свабоды асабіста і, ў адпаведнасьці з заканадаўствам, за некалькі дзён да акцыі пісьмова адмовіўся ад арганізацыі й правядзеньня мерапрыемства. Маючы хворae сэрца, Яўген ня ў стане доўга знаходзіцца за кратамі. У Савецкім РАУСе яму стала дрэнна — тым ня менш яго адправілі на Акрэсьціна. Супрацоўнікі спэцпрымальніку-размеркавальніку адмовіліся узяць на сябе адказнасьць за ўтрыманьне хворага. Яго завезлі ў 9-ю клініку, дзе дактары пацьвердзілі, што ён хворы, але, тым ня менш, яго зноўку адвезлі на Акрэсьціна.

Маладафронтаўцам Герману Сушкевічу, Глебу Догелю, Андрэю Валабуеву, схопленым падчас маршу, пагражае крымінальная справа — яны знаходзяцца у ізалятары часовага затрыманьня.

Арыштаваныя, атрымалі штрафы ці зьбітыя сябры Маладога Фронту: Павал Капарыха, Ігар Сачанка, Дзяніс Гота, Аляксей Глушко, Дзяніс і Аляксей Більдзюкі, Дзяніс Саковіч, Уладзімір Аляксанін, Алег Яфрэменка, Аляксей Шэлесковіч і іншыя.

Беларуская моладзь прайшла Маршам Свабоды па вуліцам Менска, у чарговы раз прадэманстравала сваё стаўленьне да пануючага на Беларусі рэжыму і ягоных памкненьняў аб'яднаць нашу краіну з хвораі, галоднай і крымінальнай Расеяй. Дзесяткі тысячаў сьвядомых грамадзянаў Беларусі засьведчылі свой выбар на карысьць ідэалаў незалежнасьці нашае Бацькаўшчыны, дэмакратычных каштоўнасьцяў, свабоды.

Малады Фронт патрабуе неадкладнага вызваленьня арыштаванае моладзі, ўсіх палітвязьняў і спынення палітычных крымінальных справаў.

Жыве Беларусь!

Беларускія ўлады супраць Маршу Свабоды

пачатак на стар. 1

І тады ўлады пайшлі на правакацыю. Спасылаючыся на дэкрэт Лукашэнкі, які практычна забараняе хаця якую грамадскую праяву незадавальненьня ягоным рэжымам, міліцыянты пачалі заклікаць дэманстрантаў разьсяцца. Затым на вуліцы Першамайскай перад распаленай калёнай, якую ўзначальвала вялікая група рашуча настроенай моладзі, паставілі ланцуг зь пятнаццаці міліцыянтаў. Яго адразу ж зьмялі. Тады шлях пераградзілі міліцэйскія машыны, за якімі стаяў трайны кардон АМАПу ў касках і са шчытамі. Было гэта на пачатку чацьвертай гадзіны вечара.

Было адразу відаць, што й паўтара дзясятка міліцыянтаў, і аўтамабілі былі пастаўлены на шляху *МАРШУ*, каб справакаваць дэманстрантаў на радыкальныя дзеянні. Улада панічна, проста сьмяротна баіцца прапусьціць у цэнтар гораду калёны пад бел-чырвона-белымі сьцягамі. Супраць мірнай грамадзянскай дэманстрацыі былі кінутыя спэцчасткі міліцыі. Галава калёны спынілася пад самымі шчытамі.

Зразумеўшы, што гэтую перашкоду не адолець, арганізатары акцыі вырашылі вяртацца на плошчу Якуба Коласа і заканчваць мітынг там. Аднак як толькі калёна разьвярнулася, у сьпіну ёй ударылі атрады міліцыянтаў. Людзей зьбівалі гумовымі палкамі. Дэманстрантам давялося абараняцца. У справу пайшлі дрэўкі ад сьцягоў і кавалкі асфальту. Сьтуацыя выйшла з-пад кантролю. На працягу наступнай паўгадзіны то тут, то там успыхвалі кароткія сутычкі. Міліцыя закідвалі камянямі. Пры гэтым хвост і сярэдзіна калёны пачалі паступова расьсейвацца. А калі

людзей на вуліцы амаль не засталася, міліцыя пачала "зачыстку" двароў.

Паводле папярэдняй інфармацыі, тым вечарам было затрымана да 200 чалавек. Вядома таксама, што ў сутычках з дэманстрантамі пацярпелі каля 50 міліцыянтаў. Зь іх 10 знаходзяцца ў цяжкім стане. Афіцыйна на 21 гадзіну 17 кастрычніка міліцыя давала лічбу ў 50 арыштаваных, абяцаючы, аднак, да раніцы ўдакладніць гэтыя зьвесткі. Затрыманых знаходзяцца ў Партызанскім, Савецкім і Маскоўскім РАЎС сталіцы. На раніцу 18 кастрычніка ўжо прызначана частка судоў.

Увечары 17 кастрычніка пачалося паляваньне на арганізатараў і заяўнікаў акцыі.

У 21.30 у сябе ў офісе быў затрыманы старшыня Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада) Мікалай Статкевіч. Міліцыя адключыла ў офісе сьвятло і ўзламала ўваходныя дзьверы дзеля таго, каб забраць Статкевіча для разьбіральніцтва.

Дэпутат Вярхоўнага Савету Беларусі, член аргкамітэту Харты'97 Людміла Гразнова была затрыманая й вывезеная ў Савецкі РАЎС з хаты.

Да сябры Сойму Беларускага Народнага Фронту Барыса Гюнтэра таксама прыходзілі дадому, аднак ён не пусьціў міліцыю на ганак.

Вобшук быў зроблены дома ў намесьнікі старшыні Беларускага Народнага Фронту Вінцука Вячоркі.

Навіны
РАДАЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

№ 10, кастрычнік 1999 г., наклад 299 асобнікаў
Распаўсюджваецца бясплатна на правах
ўнутранай дакумэнтацыі.

У нумары скарыстаная выява Пагоні з тытульнага аркуша Статута Вялікага Княства Пімоўскага 1588 г.

Аграс для піставаньня: 220006, Менск, а/с 27, тэл. 284-50-12

E-mail: bpf_news@politician.com

в.а. рэдактара Віктар Івашкевіч